

Arrestnummer G 1 672 / 2020
Repertoriumnummer 2020 / 1699
Datum van uitspraak 29 mei 2020
Notitienummer griffie 2019/NT/373 - - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001637989-0001-0024-01-01-1

Not.nr. DE.64.H1.000193/12

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 810

(RRN

geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 811

(ON),

met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

3. nr. 812

(ON

met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

De eerste, de tweede en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, § 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd

meer bepaald:

PAGE 01-00001637989-0002-0024-01-01-4

de inrichting klasse 1, gekend onder rubriek 2.2.1.c) 2°:

Opslag en sortering van max. 500 ton niet gevaarlijke afvalstoffen, waarvan hout, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval

meer bepaald de vergunde hoeveelheid van 500 ton niet gevaarlijke afvalstoffen met een veelvoud te hebben overschreden

te **in de periode van 1 januari 2014 tot en met 28 juni 2016 (OK 2, st. 2, 48, OK 4, st. 3, 4).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

1. artikel 5.2.1.2., § 2

tenzij anders bepaald in de milieuvergunning of in dit besluit is de installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug met automatische registratie verplicht. (...)

meer bepaald geen geijkte weegbrug met automatische registratie te hebben geïnstalleerd

te **in de periode van 14 november 2012 tot 3 december 2013 (OK 1, st. 4, 42-44, 107).**

2. art. 5.2.1.2.

a) § 1. De exploitant beschikt bij de aanvang der activiteiten over een werkplan dat naargelang de aard van de inrichting omvat: (...)

§ 2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. (...) **meer bepaald** geen werkplan ter goedkeuring te hebben voorgelegd

te in de periode van 1 november 2012 tot 2 september 2013 (OK 1, st. 4, 42-44, 77).

b) § 5. In de inrichting voor de verwerking van afvalstoffen mogen enkel die afvalstoffen worden aanvaard waarvoor de milieuvergunning werd verleend. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van de afvalstoffen. De aanvaarding van de afvalstoffen gebeurt op basis van de door de milieuvergunning toegelaten afvalstoffen en steunt op de technische verwerkbaarheid van de afvalstoffen in de inrichting en, indien nodig en relevant, op regelmatige afvalstoffenanalyses en/of -testen.

De exploitant controleert de aangevoerde afvalstoffen op hun herkomst, oorsprong, aard en hoeveelheid. (...)

meer bepaald ongeveer 25.000 ton sorteeresidu te hebben aanvaard

te meermaals in de periode van 25 november 2014 tot en met 10 juni 2016 (OK 4, st. 3,4).

3. art. 5.2.1.5.

a) § 1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning en behalve in het geval dat in de inrichting uitsluitend afvalstoffen afkomstig van de eigenbedrijfsactiviteiten worden verwerkt, wordt bij de ingang van de inrichting een uithangbord van minstens 1m² grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar volgende vermeldingen voorkomen: (...)

meer bepaald geen verplicht uithangbord met de gegevens van de exploitant en de toezichthoudende overheid te hebben voorzien

te in de periode van 14 november 2012 tot 15 mei 2013 (OK 1, st. 2, 42-44, 75).

b) § 2. De inrichting dient ontoegankelijk te zijn voor onbevoegden. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt de inrichting omheind met een stevige en voldoende ongeveer twee meter hoge afsluiting. Alle toegangswegen tot de inrichting worden met een poort afgesloten. (...)

meer bepaald geen twee meter hoge afsluiting rondom het terrein, noch een poort aan de ingang te hebben voorzien, zodat het terrein toegankelijk is met de wagen voor onbevoegden

te in de periode van 14 november 2012 tot 15 mei 2013 (OK 1, st. 2, 42-44, 75).

4. art. 5.2.6.1., § 3

De plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

meer bepaald geen vloeistofdichte vloer te hebben aangelegd

te in de periode van 14 november 2012 tot 14 april 2014 (OK 1, st. 4, 42-44, OK 2, st. 2).

5. art. 5.2.1.8, § 1

De exploitant van de inrichting verwittigt minstens tien dagen voor de geplande aanvangsdatum van de uitbating van de inrichting met een aangetekend schrijven de toezichthoudende overheid. Nieuwe inrichtingen of installaties mogen niet in gebruik worden genomen vooraleer de toezichthoudende overheid de inrichting of installatie heeft geïnspecteerd en zich ervan heeft vergewist dat aan de opgelegde milieuvergunningvoorwaarden wordt voldaan. Indien de toezichthoudende overheid vaststelt dat de naleving van de milieuvoorwaarden onvoldoende verzekerd is, kan hij de aanvang van de uitbating doen uitstellen.

meer bepaald met de aanvaarding van afvalstoffen te zijn gestart zonder dat hiervoor toelating werd verleend door de toezichthoudende overheid

te in de periode op 1 november 2012 (OK 1, st. 4, 42-44).

6. art. 5.2.2.4.2.

§ 1. Het behandelen gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 2. De opslag van gesorteerde materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Niet nuttig toepasbare afvalstoffen mogen buiten de sorteervloer enkel in containers worden opgeslagen. De opslag van afvalstoffen, al dan niet in containers, gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 3. In afwijking van § 1 en § 2 gebeurt het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt op een verharde niet-vloeistofdichte bodem, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding.

meer bepaald afvalhout, schroot, plastic, te zeven gronden verontreinigd met stenen te hebben opgeslagen op een met gebroken puin verharde bodem

te **in de periode van 14 november 2012 tot en met 4 april 2014 (OK 1, st. 3, 42-44, 143).**

7. art. 5.2.1.7., § 1

De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe bestemde behandelings- of opslagruimte worden opgeslagen. De hoeveelheid in de inrichting opgeslagen afvalstoffen mag niet meer bedragen dan toegestaan in de milieuvergunning. (...)

meer bepaald grote hoeveelheden sorteeresidu te hebben opgeslagen

te **meermaals in de periode van 25 november 2014 tot en met 28 juni 2016 (OK 4, st. 3,4).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd.

meer bepaald het besluit houdende bestuurlijke maatregelen van 7 januari 2014 van de Afdeling Milieu-inspectie (OK 4, st. 30-34), door spijs het verbod niet-gevaarlijke afvalstoffen te hebben aangevoerd

namelijk ongeveer 25.000 ton sorteeresidu, bestaande uit een zandige fractie met verontreinigingen zoals kunststof, hout, rubber en isomo

te **, meermaals in de periode van 25 november 2014 tot en met 10 juni 2016 (OK 4, st. 3).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 2, 1° van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

D.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk, in strijd met wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 6, § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen en artikel 7.2.1.2. van het Besluit van 17 februari 2012 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen,

als **inzamelaar, afvalstoffenhandelaar, afvalstoffenmakelaar**, zijnde als natuurlijke persoon of rechtspersoon die op beroepsmatige basis afvalstoffen verzamelt, inclusief de voorlopige sortering en de voorlopige opslag van afvalstoffen, en om deze daarna te vervoeren naar een afvalverwerkingsinstallatie, of als natuurlijke persoon of rechtspersoon die als onderneming als verantwoordelijke optreedt bij het aankopen en vervolgens verkopen van afval, met inbegrip van handelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben, nagelaten te hebben een register van geproduceerde afvalstoffen, ingezamelde, verhandelde of gemakelde afvalstoffen, of verwerkte afvalstoffen bijgehouden te hebben waarin onder meer de hoeveelheid, aard en oorsprong van de afvalstoffen wordt vermeld, **namelijk** in het afvalstoffenregister het aangevoerde sorteeresidu, door de aanvoerder correct omschreven als afval onder de afvalstoffencode 191212, foutief te hebben opgenomen als “zeefzand bouw- en sloopafval” met afvalcode 191209

te **meermaals in de periode van 4 april 2016 tot en met 10 juni 2016 (OK 4, st. 3-5, 40-52).**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1 eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.5. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 7 januari 2019 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank VERKLAART eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A, B, C en D;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **ZEVENDUIZENDVIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **45.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;

- legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

2. _____

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A, B, C en D;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **ZEVENDUIZENDVIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciemen (x 6) of **45.000,00 euro**;

De rechtbank verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

De rechtbank wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

PAGE 01-00001637989-0009-0024-01-01-4

3.

De rechtbank VERKLAART derde beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A, B, C en D;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT derde beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **ZEVENDUIZENDVIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciemen (x 6) of **45.000,00 euro**;

De rechtbank verleent derde beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de **HELFT** van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

De rechtbank wijst derde beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van derde beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt derde beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste, tweede en derde beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **27,79 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 24 januari 2019 door de beklaagden en de
- 29 januari 2019 door het openbaar ministerie tegen alle beklaagden;
- 31 januari 2019 door de beklaagde de

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 24 januari 2019 door de advocaat van de beklaagde en de lasthebber *ad hoc* van de
- 29 januari 2019 door het openbaar ministerie,
- 31 januari 2019 door de lasthebber *ad hoc* van de

1.4 Op de rechtszitting van 10 januari 2020 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, op verzoek van de advocaat van de beklaagde en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 24 april 2020.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 24 april 2020 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- de beklaagde de in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te in haar hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*;
- de beklaagde de in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*;
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 Alle verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 7 januari 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het respectief door de advocaat van de beklaagde _____ en de lasthebber *ad hoc* van de _____ (afzonderlijk) ingediende "grievensformulier-hoger beroep", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt telkens bepaald welke grief tegen het vonnis wordt ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

Ook in het door de lasthebber *ad hoc* van de _____ ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A, B, C en D en de strafmaat.

Op de rechtszitting van 24 april 2020 stelde de lasthebber *ad hoc* van de _____ afstand te doen van de grief met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A, B, C en D.

Het openbaar ministerie is volgens het door haar ingediende grievenformulier gegriefd door de beslissing van de eerste rechter over de straffen en meent dat de aan de beklaagden opgelegde straffen te laag zijn.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en de _____ de _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven en de afstand van de grief met betrekking tot de schuld door de _____ is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft:

- de schuld van elk van de beklaagden aan de telastleggingen A, B, C en D;
- het aanhouden van de burgerlijke belangen.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“De vergunningstoestand van tweede beklagde is de volgende.

- *Milieuvergunning afgeleverd door de gemeente op 7 mei 2012 en verstrikkend op 6 augustus 2012.*
- *Milieuvergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie van op 23 augustus 2012 voor een inrichting van grondwerken, recyclage en afvalverwerking (tot 22 augustus 2032).*
- *Bouwvergunning afgeleverd door de gemeente op 11 februari 2013.*

Op 14 november 2012 gaat de milieu-inspectie over tot controle van het bedrijf van tweede beklagde. Tweede beklagde is een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen. De milieu-inspectie doet de volgende vaststellingen.

- *Rondom het terrein is geen 2 meter hoge afsluiting aanwezig en aan de ingang is geen poort voorzien. Het terrein is gewoon toegankelijk voor onbevoegden.*
- *De inspectie verneemt dat momenteel vooral afvalhout (B-hout), schroot, steenpuin, betonpuin, gemengde containers met plastic afval, te zeven gronden verontreinigd met stenen, kunststoffen... worden aanvaard. De acceptatie en behandeling van deze afvalstoffen gebeurt op met gebroken puin verharde bodem. Overeenkomstig VLAREM II en de milieuvergunning mogen op verharde niet-vloeistofdichte bodem enkel niet-verontreinigde bodems (voldoen voor vrij gebruik) en inerte afvalstoffen worden opgeslagen, i.c. zuiver steen- en betonpuin en niet-teerhoudend asfalt. De overige afvalstoffen dienen op een vloeistofdichte vloer met afwateringssysteem te worden opgeslagen.*
- *De inspectie verneemt van eerste beklagde dat al enkele weken terug werd gestart met aanvaarding van afvalstoffen. Wanneer de inspectie opmerkt dat overeenkomstig artikel 5.2.1.8 van VLAREM II geen toelating werd gevraagd de activiteiten te starten verneemt men van dat hij van deze bepaling niet op de hoogte is. Er werd evenmin een werkplan ter goedkeuring voorgelegd aan de milieu-inspectie. Volgens eerste beklagde werd dit opgemaakt en begrijpt hij niet dat dit nog niet werd bezorgd.*
- *Voor de bouw van een bedrijfsgebouw met werkplaats, burelen en conciërgewoning is een bouw aanvraag lopende. De bouwvergunning wordt verwacht in januari 2013. In deze vergunning zal ook de bouw van een vloeistofdichte vloer met afwateringssysteem zijn opgenomen. Het is de bedoeling de inrichting zo snel mogelijk te conformeren zodra de vergunning is bekomen. Er zal ook een weegbrug en een 2 m hoge geluidsberm met groenscherm worden gerealiseerd. Het terrein zal worden afgesloten. Tevens wordt een KWS afscheider en LBA voorzien.*
- *deelt mee dat hij over een tijdelijke milieuvergunning, verleend door de gemeente op 7 mei 2012, beschikt. Hij gaat er van uit dat de huidige activiteiten nog kaderen in de tijdelijke vergunning. De inspectie maakt hem erop attent dat de tijdelijke vergunning verviel op 6 augustus 2012 en enkel tot doel had om het terrein klaar te maken voor de aanleg van een inrichting voor de recyclage van bouw- en sloopafval.*

Door de milieu-inspectie werd een aanmaning gestuurd op 26 november 2012 waarin de exploitant werd aangemaand om de exploitatie te conformeren aan de opgelegde voorwaarden tegen 1 juni 2013. Deze termijn werd verlegd tot 31 oktober 2013.

Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- *Hij is de zaakvoerder van tweede beklagde en de strafrechtelijk verantwoordelijke.*
- *Ze werken samen met _____ om alles inzake milieu op het bedrijf in orde te brengen. _____ van voornoemd bedrijf heeft de milieuvergunning aangevraagd en is milieucoördinator.*
- *De milieuvergunning hebben ze ontvangen in juni 2012, de bouwaanvraag is lopende. Hij dacht dat hij inerte stoffen kon verwerken.*
- *De milieu-inbreuken zijn deels te wijten aan het feit dat ze nog geen bouwvergunning ontvangen hadden waardoor ook bepaalde werken nog niet uitgevoerd kon worden.*
- *Het was de bedoeling om genoeg secundaire grondstoffen te hebben om te kunnen beginnen met de opbouw van de infrastructuur op het moment dat ze in het bezit gesteld worden van de bouwvergunning.*

_____ stelt dat over de verplichtingen gecommuniceerd is geweest met _____ Ook het feit dat het werkplan nog niet volledig was om over te maken aan de toezichthouder is gecommuniceerd. De reden waarom een tijdelijke vergunning aangevraagd werd is enerzijds het feit dat de procedure om deze vergunning te verkrijgen korter is dan bij een permanente vergunning en anderzijds zou het te gek zijn dat men COPRO-gebroken & gekeurd puin van een concurrent moet aanvoeren terwijl men zelf over de nodige machines beschikt om dit te doen. Er zijn met _____ en _____ verschillende vergaderingen belegd alsook telefonische gesprekken gevoerd dit om aan al de verplichtingen te voldoen.

In de loop van 2013 was de site in opbouw. De milieu-inspectie legde wegens de vertragingen een bestuurlijke maatregel op (7 januari 2014): indien de vloestofdichte vloeren en de overkappingen niet zijn gerealiseerd tegen 1 april 2014 moeten de activiteiten worden stopgezet tot zolang de betreffende saneringen niet zijn uitgevoerd: enkel de aanleg en ingebruikname van de weegbrug werd gerealiseerd; de realisatie van de vloestofdichte vloer met afwateringssysteem nog niet werd aangevat. Op 2 april 2014 is de vloestofdichte vloer nog niet gerealiseerd, waardoor de bestuurlijke maatregel van kracht werd. Deze houdt in dat de aanvoer van te sorteren niet-gevaarlijke afvalstoffen (kunststof, hout, glas, metaal...) dient te worden stopgezet zolang de vloestofdichte piste niet is gerealiseerd. Wel mogen nog inerte afvalstoffen worden aangevoerd en behandeld. Deze ressorteren niet onder de bestuurlijke maatregel (geen vloestofdichte piste vereist).

Aangezien de sorteerlijn voor het niet-gevaarlijke afval, welke dient te worden geplaatst op de vloestofdichte vloer, nog steeds niet werd gerealiseerd is de opslag van niet-gevaarlijke afvalstoffen aanzienlijk toegenomen binnen het bedrijf. De inspectie stelt op 14 april 2014 vast - op basis van de voorgelegde registers 2013 - dat de vergunde opslag van 500 ton zeer ruim wordt overschreden. Eind 2013 bedraagt de opgeslagen hoeveelheid 14.490 ton.
Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- *Hij erkent dat hij de zaakvoerder is van tweede beklagde en de strafrechtelijk verantwoordelijke. Hij is samen met _____ verantwoordelijk voor de naleving van de milieuwetgeving.*

heeft de milieuvergunning. De zusterfirma verzorgt de exploitatie.

Op 4 juni 2014 ontvangt de milieu-inspectie 's middags telefoon van extern milieucoördinator, om te melden dat de firma per vergissing een vracht te sorteren afval heeft aangeleverd. zou op het ogenblik van de feiten niet aanwezig zijn geweest.

De vracht zal in het weigeringsregister worden genoteerd en legaal afgevoerd. De aanvoer wordt ook vastgesteld door de Scheepvaartpolitie : een lading gemengd bouw- en sloopafval wordt aangevoerd door De chauffeur verklaart dat hij die week dagelijks hetzelfde type afval is komen storten, net als de weken ervoor.

Eerste beklagde verklaart in verhoor aan de politie dat de aanvoer van het afval een vergissing was: de laatste tijd werden enkel inerte afvalstoffen aangevoerd. Volgens de zaakvoerder van was zijn firma niet op de hoogte van het feit dat er sinds begin april 2014 geen bouw- en sloopafval mocht worden aangevoerd bij Hij werd hiervan nooit in kennis gesteld. Tot 4 juni 2014 werden er dagelijks afvalstoffen afgevoerd naar

In mei 2014 werden door de firma vrachten afgevoerd naar met een totaal gewicht van 430 ton. Op de weegbonnen die werden afgeleverd door wordt het aangeleverde afval omschreven als bouw- en sloopafval met afvalstoffencode 17 09 04 (niet gevaarlijk gemengd bouw- en sloopafval). In het inkomend register van is in die periode van enkel de aanvoer van 102,64 ton mengpuin (euralcode 17 01 07) terug te vinden.

Uit nazicht van het afvalstoffenregister (inkomend) van de firma blijkt dat tussen 01/01/2014 en 30/03/2014 meer dan 7.365 ton bouw- en sloopafval werd aangevoerd op de terreinen te De afvoer van gesorteerde afvalstoffen is vrijwel onbestaande. Na het instellen van het verbod op aanvoer van bouw- en sloopafval begin april 2014 werd alleen al door de firma meer dan 430 ton bouw- en sloopafval (170904) afgevoerd naar Van de 21 vrachten die in mei 2014 door werden afgevoerd naar is niets terug te vinden in het afvalstoffenregister van de firma

De afvoer van het afval naar vergunde inrichtingen in 2014-2015 blijkt problematisch en verloopt uiterst traag (termijn opgelegd in de aanmaning van 17 april 2014 was 14 juli 2014), net als de opbouw van de loods. Via de toezichthouder bij blijkt uit hun registers dat geen bouw- en sloopafval van derde beklagde wordt ontvangen. Het uitgaande register van stemt niet overeen met het inkomend register bij

Op verzoek van het openbaar ministerie worden de leveranciers van onder de loep genomen en werden de registers vergeleken. Uit de exploitatie van deze gegevens blijkt dat de bestuurlijke maatregel werd genegeerd door : geen enkele toeleverancier werd door tweede of derde beklagde in kennis gesteld van de bestuurlijke maatregel van begin april 2014.

Met betrekking tot de aanleveringen van hebben de verbalisanten de complete afvoerlijsten opgevraagd van zowel in en in , dit vanaf januari 2014 tot juni 2014. De volgende afvalstoffen geleverd aan vindt men terug in de afvoerregisters van betrokken

firma's: bouw- en sloopafval, breekzand 0/10, sorteerzeefzand 0/10, mengpuin ongezuiverd 10/60. Het inkomend afvalstoffenregister van [redacted] vermeldt bij aanlevering van bouw- en sloopafval eveneens bouw- en sloopafval met als aard verwerking/toepassing R5-sorteren/recyclage. De andere 3 categorieën worden ingeschreven als zeefzand met als aard van verwerking R13- Opslag. Vanaf januari 2014 tem 04.04.2014 komen de registers overeen.

Vanaf 05.04.2014 wordt in het inkomend register van [redacted] geen melding meer gemaakt van de aanlevering van bouw- en sloopafval, hoewel erop zeer regelmatige basis aangeleverd werd vanuit [redacted] te [redacted]. Op basis van dit uitgaand register stelt men vast dat er vanaf 05.04.2014 (betreft moment aanvoerverbod bouw- en sloopafval) t.e.m. 13.06.2014 93 aanleveringen van bouw- en sloopafval uitgevoerd zijn waarvan in het register van [redacted] niets terug te vinden is. Dit resulteert in een tonnage van ongeveer 2.200 à 2.600 ton. Een groot deel van deze overbrengingen gebeurden met transport van de firma [redacted] zelf.

- Volgens het uitgaand register van [redacted] werden ertussen januari 2014 en juni 2014 in totaal 10 transporten van bouw- en sloopafval uitgevoerd. Hiervan werden er 4 uitgevoerd voor 4 april 2014 waarvan er slechts 3 terug te vinden zijn in het afvalstoffenregister van [redacted]. De 6 Transporten uitgevoerd tussen 23.04.2014 en 14.05.2014 werden totaal niet opgenomen in het afvalstoffenregister van [redacted].
- Door [redacted] werden enkel in januari 2014 8 vrachten gemengd afval uitgevoerd die in het register van [redacted] vermeld staan als bouw- en sloopafval.
- Door [redacted] werden in 2014 in totaal 10 transporten met gemengd afval uitgevoerd waarvan 2 voor april 2014, deze staan vermeld in het afvalstoffenregister van [redacted] als leveringen bouwen sloopafval. Tussen 09.06.2014 en 15.07.2014 werden nog 6 transporten gemengd afval uitgevoerd waarvan in het afvalstoffenregister van [redacted] niets terug te vinden is.
- Door [redacted] werden tussen januari 2014 en 5 april 2014 volgens het uitgaand register 33 transporten uitgevoerd, volgens het inkomend register werden er 37 vrachten ontvangen. Na de oplegging van de bestuurlijke maatregel ten laste van [redacted] werden nog 2 transporten van gemengd bouwafval uitgevoerd op 20.05.2014 en op 26.05.2014, dit met vervoer van [redacted] (kenteken [redacted]). Van deze transporten is er in het afvalstoffenregister van [redacted] niets terug te vinden.

Tussen 5 april 2014 en 15 juli 2014 werden volgens de uitgaande registers van voormelde producenten nog 106 ladingen bouw- en sloopafval naar [redacted] afgevoerd. Voor de transporten kunnen geen identificatieformulieren worden voorgelegd.

In 2016 blijkt volgens de milieu-inspectie nog het volgende. Zo blijkt de aanvoer bij [redacted] van een specifieke afvalstroom "sorteerresidu". Dit sorteeresidu van [redacted] is het afvalresidu dat overblijft na de mechanische behandeling door [redacted] van gemengd bedrijfsafval. In het afvalstoffenregister van [redacted] werden de betreffende afvalstoffen van [redacted] ingeschreven als zeefzand van bouw- en sloopafval. Voor dit zogenaamde zeefzand van bouw en sloop werd door [redacted] de Copro-procedure opgestart voor gebruik van de zandfractie als secundaire grondstof. Op basis van de afvalstoffenregisters van [redacted] en [redacted] stelt de milieu-inspectie vast dat in de periode van 25/11/2014 tot en met 10/06/2016 ongeveer 25.000 ton van dit "sorteerresidu" van [redacted] naar Recyclage Centrum [redacted] werd aangevoerd.

als producent, benoemt dit afval in zijn afvalstoffenregister en op zijn afvalvervoersdocumenten als "sorteerresidu, afval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking", met de juiste afvalstoffencode 191212 (zie Vlarema): "overig, niet onder 19 12 77 vallend afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking".

echter verandert autonoom de omschrijving van dit afval, alsook de afvalstoffencode, naar "zeefzand bouw- en sloopafval" en afvalstoffencode 191209 (zie Vlarema): "minerale stoffen (bv. zand, steen)". Concreet doorstreept bij elke aanvoer op de door opgestelde afvaltransportdocumenten de omschrijving "afval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking" en EURALcode "191212", en schrijft er eigenhandig "zeefzand bouw- en sloopafval" en EURALcode 191209 op. neemt deze foute omschrijving en afvalstoffencode over in zijn afvalaanvoerregister en op zijn facturen naar

Op 5 april 2018 wordt de bestuurlijke maatregel opgeheven."

4. De eerste rechter verklaarde de beklagden schuldig aan de hen te last gelegde feiten op grond van de volgende overwegingen:

"(...)

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de verklaringen van eerste beklagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklagden zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A, B, C en D en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend.

De feiten blijken objectief uit de vaststellingen van de milieu inspecteurs. Beklaagden hebben de kar voor het paard gespannen en zijn begonnen met eerst afvalstoffen te aanvaarden voordat ze met alle regels in orde waren om zulk afval te mogen aanvaarden (zo was er initieel geen weegbrug, was er geen werkplan ter goedkeuring voorgelegd, was er geen afsluiting rond het terrein, was er geen vloestofdichte vloer aangelegd, had men de toezichthouder niet op de hoogte gesteld,) en heeft men bepaalde afvalstoffen aanvaard die men niet mocht aanvaarden en deze niet correct opgeslagen. De opgelegde bestuurlijke maatregelen werden door het bedrijf straal genegeerd, o.a. door in de eigen afvalstoffenregisters de EURAL-codes van de aangevoerde vrachten te wijzingen.

Bij de tenlastelegging A wordt er terecht naar rubriek 2.2.1 c 2° verwezen, daar men niet kon overgaan tot verwerking.

De schuld van beklagde aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D staat naar eis van recht vast. Deze feiten – die duidelijk wetens en willens werden gepleegd – kunnen materieel en moreel worden toegerekend aan elk van de beklagden."

5.1 Elk van de beklagden pleegde de feiten van de telastleggingen A, B, C en D met eenzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts een straf moet worden toegepast, namelijk de zwaarste (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De door de beklagden gepleegde feiten zijn zeer ernstig. Gedurende verschillende jaren en ondanks herhaalde aanmaningen exploiteerden ze hun afvalverwerkingsbedrijf zonder de voorwaarden van de hen verleende milieuvergunning na te leven en schonden ze de in de wetgeving voorziene exploitatievoorwaarden. Toen de milieu-inspectie hen op 7 januari 2014 een bestuurlijke maatregel oplegde, duurde het lange tijd vooraleer ze die volledig naleefden. De bestuurlijke maatregel kon uiteindelijk pas worden opgeheven op 5 april 2018. Tot slot vermeldden ze in het afvalstoffenregister foutieve afvalcodes en omzeilden ze ook op die manier de voorwaarden van de hen verleende milieuvergunning.

Dergelijke flagrante inbreuken, gepleegd gedurende bijna vier jaren, rechtvaardigen een strenge straf. Alleen zo kunnen de beklagden ertoe aangezet worden om de toepasselijke regels voortaan wel na te leven. Terecht overwoog de eerste rechter dat de beklagden de eerlijke concurrentie vervalsten voor de exploitanten die wel de nodige inspanningen en investeringen deden om de toepasselijke wetgeving na te leven. Daarnaast veroorzaakten de beklagden een grote maatschappelijke kost.

5.2 De eerste beklagde werd vier maal veroordeeld voor verkeersmisdrijven. Hij haalt in conclusies een aantal argumenten aan die volgens hem verantwoorden dat slechts de minimumgeldboete zou moeten worden opgelegd voor alle drie de beklagden samen. In pleidooien vroeg hij *“een hoofdelijke straf”*, voor de beklagden samen. Straffen zijn echter persoonlijk en kunnen niet hoofdelijk worden opgelegd.

Verder voert de eerste beklagde aan dat de vergunde hoeveelheid van 500 ton niet gevaarlijke afvalstoffen niet echt werd overschreden (telastlegging A) en dat er niet echt sprake is geweest van het aanvaarden van afvalstoffen zonder dat hiervoor de nodige toelating werd verleend (telastlegging B.5). Hierdoor betwist de eerste beklagde impliciet toch zijn schuld aan deze telastleggingen, terwijl hij in het grievenformulier geen grief met betrekking tot de schuld heeft aangeduid. Zoals hoger in randnummer 2.3 al gezegd, staat zijn schuld aan deze telastleggingen dan ook definitief vast. Deze beweringen kunnen bijgevolg evenmin een reden zijn tot het opleggen van een uiterst milde geldboete.

Wat de aanvoering en opslag van 25.000 ton sorteeresidu en de aanpassing van de euralcodes (telastlegging D) betreft, voert de eerste beklagde om dezelfde reden ten onrechte aan dat er geen sprake zou zijn van feitelijke en effectieve inbreuken. Bovendien en anders dan hij beweert, blijkt uit niets dat het sorteeresidu van onder andere de firma [redacted] voor de milieu-inspectie aanvankelijk wel mocht worden ingeschreven onder code 191209, zelfs indien [redacted] bij aanvoer de code 191212 vermeldde. De toezichthouder van de milieu-inspectie vermeldde immers in het proces-verbaal [redacted] van 1 juli 2016 (zie onderkaft 4 strafdossier): *“In het afvalstoffenregister van [redacted] werden de betreffende afvalstoffen van [redacted] ingeschreven als zeefzand van bouw- en sloopafval. Voor dit zogenaamde zeefzand van bouw en sloop werd door [redacted] de Copro-procedure opgestart voor gebruik van de zandfractie als secundaire grondstof. Voor de toezichthouder waren er heel lang geen aanwijzingen dat de aangevoerde afvalstoffen sorteeresidu van gemengd*

bedrijfsafval zouden zijn en geen zeefzand bouw- en sloopafval. Dit is pas gebleken na recent onderzoek door het ketenteam van Milieu-inspectie.” Dit argument is dus evenmin een reden voor mildheid bij de bestraffing.

Ook door zich te verschuilen achter de vertragingen buiten zijn wil om die werden opgelopen bij het installeren van de weegbrug en het voorzien van een vloeistofdichte vloerplaat, betwist de eerste beklagde ten onrechte (impliciet) zijn schuld aan de betreffende inbreuken, terwijl de schuldvraag niet meer ter beoordeling van het hof voorligt. Het hof houdt met deze vertragingen ook geen rekening voor het opleggen van een mildere straf: de eerste beklagde had eenvoudigweg moeten zorgen dat de weegbrug en de vloeistofdichte vloerplaat waren afgewerkt en voorzien vooraleer hij met de exploitatie van het bedrijf begon. In plaats van dit te doen, koos hij ervoor om toch te starten met de afvalverwerking, nog voor hij aan deze exploitatievoorwaarden had voldaan.

Positief is wel dat de eerste beklagde er wel onmiddellijk voor zorgde dat een werkplan werd overgemaakt en een uithangbord werd geplaatst nadat de milieu-inspecteur hem op het ontbreken hiervan heeft gewezen. Verder deed hij relatief snel de nodige inspanningen voor het plaatsen van een toegangspoort en een afsluiting rondom het terrein. Ook strekt het de eerste beklagde tot voordeel dat de situatie ondertussen volledig werd geregulariseerd en dat de bestuurlijke maatregel dan toch kon worden opgeheven.

Rekening houdend met al deze gegevens, is het hof van oordeel dat een geldboete van 7.500 euro voor de eerste beklagde passend en noodzakelijk is om hem de ernst van de gepleegde feiten te doen inzien en om hem ertoe aan te zetten voortaan geen dergelijke misdrijven meer te plegen. Anders dan de eerste rechter, meent het hof omwille van de ernst van de feiten dat deze geldboete niet met uitstel kan worden opgelegd, zelfs niet gedeeltelijk. Een effectieve geldboete is bovendien niet nadelig voor de reclassering en resocialisering van de eerste beklagde.

De bewezenverklaarde feiten die zoals hiervoor vermeld een voortgezet misdrijf vormen, werden gepleegd in de periode van 14 november 2012 tot 28 juni 2016, dit is na 31 december 2011 en voor 1 januari 2016, zodat de geldboete, uitgedrukt in euro, met 50 deciemmen moet worden verhoogd.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf strekt ertoe om in een voldoende vervangende straf te voorzien voor het geval de eerste beklagde de geldboete niet zou betalen.

5.3 De tweede beklagde de _____ heeft nog een blanco strafrechtelijk verleden.

Ook de tweede beklagde verschuilt zich ten onrechte achter vertragingen die buiten haar wil om werden opgelopen bij het regulariseren van de situatie in verband met onder meer

het plaatsen van de weegbrug en de vloeistofdichte vloer: de beklaagden hadden er vooraf, vooraleer de exploitatie aan te vangen, moeten voor zorgen dat aan alle milieuvergunningvoorwaarden was voldaan.

De ernst van de door de tweede beklaagde gepleegde feiten wordt niet gerelativeerd door het gegeven dat:

- een milieucoördinator werd ingeschakeld die de milieu-inspectie op de hoogte heeft gehouden van de stand van de werken;
- de tweede beklaagde de sociale inspectie op de hoogte zou hebben gehouden over de afvoer van het niet vergunde afval en dat deze afvoer niet vlot verliep omdat verschillende afvalverwerkingsbedrijven niet bereid waren het afval op te nemen;
- de uitbating door de tweede beklaagde beperkt zou zijn gebleven in de tijd en de – niet bewezen – bewering van de tweede beklaagde dat een van haar belangrijke investeerders had afgehaakt;
- de eind 2013 vastgestelde opgeslagen hoeveelheid 14.490 ton niet gevaarlijk afval niet werd aangevoerd na het opleggen van de bestuurlijke maatregel en dit afval zou afgevoerd worden naar een daartoe vergunde inrichting.

In het voordeel van de tweede beklaagde houdt het hof er rekening mee dat ze toch de nodige inspanningen heeft gedaan om de toestand te regulariseren en dat de bestuurlijke maatregel uiteindelijk kon worden opgeheven.

Net zoals dit het geval is voor de eerste beklaagde en om dezelfde redenen, is een effectieve geldboete van 7.500 euro voor de tweede beklaagde daarom noodzakelijk en passend als maatschappelijke vergelding en om recidive te voorkomen.

5.4 Ook de heeft nog een blanco strafregister.

Anders dan deze beklaagde argumenteert, is het helemaal niet zeker dat er geen effectieve bodemverontreiniging of verontreiniging van het grondwater heeft plaatsgevonden: lange tijd hebben de beklaagden onder meer te zeven gronden, verontreinigd met onder meer kunststoffen, en gemengde containers, aanvaard en opgeslagen op een niet verharde, niet vloeistofdichte bodem.

Net zoals het geval is voor de eerste en de tweede beklaagde, houdt het hof er in het voordeel van de derde beklaagde rekening mee dat de situatie werd geregulariseerd.

Ook voor de derde beklaagde en om dezelfde redenen als het geval is voor de eerste en de tweede beklaagde, is een effectieve geldboete van 7.500 euro passend en noodzakelijk om haar er toe aan te zetten de toepasselijke regelgeving voortaan wel na te lezen. Deze geldboete houdt rekening met de financiële situatie van deze beklaagde en haar rol in de feiten. Ze is ook in verhouding tot de ernst van de feiten. Hieraan wordt geen afbreuk

gedaan doordat de drie beklagden zowel op financieel gebied als wat betreft de eigendomsstructuur met elkaar zijn verbonden.

5.5 De eerste rechter besliste terecht dat het niet nodig was om bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod uit te spreken om de inrichting te exploiteren die aan de oorsprong van het milieumisdrijf ligt, onder verbeurte van een dwangsom. De huidige bedrijfsuitbating noodzaakt deze maatregel niet langer.

Eveneens terecht besliste de eerste rechter dat geen herstel diende te worden bevolen op basis van artikel 16.6.4 van Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, nu het herstel is gerealiseerd.

6. De beklagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Terecht veroordeelde de eerste rechter de beklagden elk tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten;
- de bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure waartoe iedere veroordeelde vóór 1 januari 2020 diende te worden veroordeeld en de verhoging van de gerechtskosten met maximaal tien procent wegens de correspondentiekosten, kunnen thans niet meer worden opgelegd. Immers werd artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken opgeheven bij artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementele bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (*B.S.* 27 december 2019, tweede editie). Dit besluit trad in werking op 1 januari 2020 (art. 46 koninklijk besluit van 15 december 2019).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, de in de telastleggingen aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat de beslissing in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, van 7 januari 2019 definitief is voor wat betreft:

- de schuld van elk van de beklaagden aan de telastleggingen A, B, C en D;
- het aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend **met eenparige stemmen:**

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de eerste beklaagde _____ voor de telastleggingen A, B, C en D samen tot een effectieve **geldboete** van **7.500 euro**, verhoogd 50 deciem tot 45.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de tweede beklaagde _____ voor de telastleggingen A, B, C en D samen tot een effectieve **geldboete** van **7.500 euro**, verhoogd 50 deciem tot 45.000 euro;

veroordeelt de derde beklaagde _____ voor de telastleggingen A, B, C en D samen tot een effectieve **geldboete** van **7.500 euro**, verhoogd 50 deciem tot 45.000 euro;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en de
elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het
Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en de
hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering,
voor het openbaar ministerie begroot op 25,26 euro in eerste aanleg en 216,73 euro in
beroep.

Kosten eerste aanleg:

Dagvaarding: € 25,26

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 60,00
Afschriften akten HB: € 9,00
Opstelrecht bekl.: € 70,00
Dagv. beklaagden: € 25,91
Dagv. 2e bekl.: € 25,91
Dagv. 3e bekl.: € 25,91

€ 216,73

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer
en en in openbare rechtszitting van **29 mei 2020**
uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier

